

International Science Group

ISG-KONF.COM

**IV
INTERNATIONAL SCIENTIFIC
AND PRACTICAL CONFERENCE
"ACTUAL PROBLEMS OF MODERN SCIENCE"**

Boston, USA

January 31 – February 3, 2023

ISBN 979-8-88896-543-6

DOI 10.46299/ISG.2023.1.4

ACTUAL PROBLEMS OF MODERN SCIENCE

Proceedings of the IV International Scientific and Practical Conference

Boston, USA
January 31 – February 3, 2023

UDC 01.1

The 4th International scientific and practical conference “Actual problems of modern science” (January 31 – February 3, 2023) Boston, USA. International Science Group. 2023. 492 p.

ISBN – 979-8-88896-543-6

DOI – 10.46299/ISG.2023.1.4

EDITORIAL BOARD

<u>Pluzhnik Elena</u>	Professor of the Department of Criminal Law and Criminology Odessa State University of Internal Affairs Candidate of Law, Associate Professor
<u>Liudmyla Polyvana</u>	Department of Accounting and Auditing Kharkiv National Technical University of Agriculture named after Petr Vasilenko, Ukraine
<u>Mushenyk Iryna</u>	Candidate of Economic Sciences, Associate Professor of Mathematical Disciplines, Informatics and Modeling. Podolsk State Agrarian Technical University
<u>Prudka Liudmyla</u>	Odessa State University of Internal Affairs, Associate Professor of Criminology and Psychology Department
<u>Marchenko Dmytro</u>	PhD, Associate Professor, Lecturer, Deputy Dean on Academic Affairs Faculty of Engineering and Energy
<u>Harchenko Roman</u>	Candidate of Technical Sciences, specialty 05.22.20 - operation and repair of vehicles.
<u>Belei Svitlana</u>	Ph.D., Associate Professor, Department of Economics and Security of Enterprise
<u>Lidiya Parashchuk</u>	PhD in specialty 05.17.11 "Technology of refractory non-metallic materials"
<u>Levon Mariia</u>	Candidate of Medical Sciences, Associate Professor, Scientific direction - morphology of the human digestive system
<u>Hubal Halyna Mykolaiivna</u>	Ph.D. in Physical and Mathematical Sciences, Associate Professor

38.	Мармаза О.І., Мармаза В.В. МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ ЕФЕКТИВНОСТІ	169
39.	Панасюк В.М., Босий В.А. ІНСТРУМЕНТИ ФІНАНСОВОГО РИНКУ В КОНТЕКСТІ ЇХ ПОНЯТІЙНОСТІ	174
40.	Салабай В.О., Кравченко М.О. ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ ПІДПРИЄМСТВ	178
41.	Тинта Н.В., Кубіцький С.О. ШЛЯХИ І МЕТОДИ РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ В ЗАКЛАДАХ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я	181
42.	Черновол-Ткаченко Р. САМООСВІТА ПЕДАГОГА ЯК СКЛАДНИК ЙОГО ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ	188
43.	Чуркін А.О. МОНІТОРИНГ ЕФЕКТИВНОСТІ МОТИВАЦІЇ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВ	191
44.	Яковенко Р.В., Яблонський І.А., Базака Р.В., Пузирьов О.Л. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ УПРАВЛІННЯ ВПРОВАДЖЕННЯМ РОБОТИЗАЦІЇ	194
MEDICINE		
45.	Burlakov N. LIFE QUALITY OF PATIENTS WITH ACNE AND METHODS OF ITS MOST EFFECTIVE TREATMENT	198
46.	Korolova K., Korolova Z. COMPARISON OF NOVEL APPROACHES FOR THE TREATMENT OF SPIDER VEINS: SCLEROTHERAPY VS RADIOFREQUENCY THERMOCOAGULATION	200
47.	Novikova K., Novykova O. PREVALENCE AND STRUCTURE OF PERIODONTOLOGICAL DISEASES IN MILITARY SERVICES OF THE ARMED FORCES OF UKRAINE UNDER SERVING IN DONETSK AND LUGANSK REGIONS	203

МЕНЕДЖМЕНТ ОРГАНІЗАЦІЙ У СУЧАСНОМУ ВИМІРІ ЕФЕКТИВНОСТІ

Мармаза Олександра Іванівна,

кандидат педагогічних наук, професор
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

Мармаза В'ячеслав Володимирович,

магістрант зі спеціальності «Менеджмент»
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди

Менеджмент, від якого у значній мірі залежать успішність будь-якої організації, ефективність виробництва, якість послуг, у наш час став найбільш багатограним, важливим та затребуваним видом професійної діяльності.

Демократизація суспільного життя в Україні за останні роки дозволила широким верствам населення, практикуючим керівникам ознайомитись з накопиченим багатим світовим досвідом теорії та практики менеджменту, а орієнтація української економіки на ринкові відносини зробила доцільним та невідкладним його вивчення й використання.

З огляду на це, ставлення до менеджменту в Україні в останні роки значно змінилося у бік його професійного сприйняття, впровадження та розвитку керівниками організацій різних типів та форм власності. Зокрема, опубліковано наукові, прикладні, рекомендаційні праці видних теоретиків і практиків світового менеджменту. Розпочався період професійної підготовки менеджерів у різних галузях діяльності.

Зазначимо, що менеджмент існував навіть у найдавніших суспільних утвореннях, тому, що завжди потрібні були особистості, які були б здатні взяти на себе відповідальність за загальну справу, які б спрямовували та координували діяльність інших. Менеджмент передбачає уміння досягати цілей, використовуючи працю, інтелект та поведінку інших людей. Проте наука управління сформувалась тільки у ХХ столітті. А до цього був тривалий і складний шлях пошуків, знахідок, розчарувань, досліджень, копіткої роботи підприємців, воєначальників, державних правителів, філософів, психологів, які формували підґрунтя науки управління. Поступово менеджмент виокремився від безпосереднього процесу праці, що зумовило виникнення управлінців-професіоналів, появу нової управлінської спеціальності.

Менеджмент доцільно розглядати як комплексну науку або науковий напрям, що спирається на теоретичні та практичні знання людства, на свідоме використання економічних, правових, природничих, філософсько-організаційних, соціально-психологічних законів і закономірностей.

За Ф. Хмілем, до основних особливостей цього виду трудової діяльності віднесено такі: результати праці управлінців не підлягають прямому вимірюванню; показники ефективності керівництва будуть виражатись опосередковано в показниках діяльності керованих об'єктів; предметом праці у

сфері управління виступають не матеріально-предметні елементи виробництва, а люди та інформація; праця у сфері управління висуває до керівника підвищені кваліфікаційні вимоги, оскільки низька якість управління може призвести до масштабних витрат та низької продуктивності діяльності; праця керівника має мобільний характер (переміщення по всій території організації, відрядження); зміст управління складається із різних видів діяльності та безлічі різноманітних операцій (робота з інформацією, прийняття рішень, планування, контроль і т. ін.); творчий характер управлінської праці вимагає і знань, і досвіду, й інтуїції, а отже, управлінська діяльність – це певною мірою мистецтво; вимагається підвищений рівень відповідальності та самостійності у прийнятті рішень [4].

До особливостей управлінської праці також можна віднести ще й такі ознаки: має інтелектуальний (розумовий) характер; управлінець бере участь у створенні матеріальних, естетичних, моральних, освітніх та ін. продуктів опосередковано, через працю інших людей; предметом праці є інформація; засоби праці – оргтехніка, обчислювальна техніка; результат праці – управлінське рішення (його прийняття та виконання) [1].

М. Мартиненко визначає п'ять базових ознак управлінської діяльності, які відрізняють її від інших видів діяльності.

- Менеджер визначає цілі. Формує систему цілей, засоби їх досягнення.

- Менеджер організує процеси. Формує склад елементів процесу управління. Організує людей для досягнення спільних цілей.

- Менеджер підтримує мотивацію та комунікацію. Вміє задіяти доцільні методи та прийоми впливу на людей.

- Менеджер визначає систему критеріїв оцінки індивідуальної та сумісної праці.

- Менеджер сприяє професійному зростанню своїх підлеглих та себе особисто [3].

Задачею управління як практики є забезпечення конкурентоспроможності шляхом ефективного управління та продуктивної роботи організації. Задачами управління як науки є розроблення, перевірка та застосування на практиці наукових підходів, принципів і методів, що забезпечують ефективну роботу організації. Отже, управління – це наука: можна навчитись; управління – це практика: можна оволодіти; управління – це мистецтво: можна удосконалювати.

Менеджмент – це скоріше соціально-гуманітарна, аніж техніко- економічна дисципліна, оскільки у центрі її уваги – людина, організаційно-поведінковий аспект. Менеджмент входить до ряду прикладних наук, оскільки дуже наближений до практики, постійно озброює її новими технологіями. Менеджмент – наука відкрита, оскільки на її розвиток активно впливають психологія, соціологія, економіка, ергономіка, іміджологія, паблік рілейшнз, маркетинг та інші науки, які виористовуються з метою отримати кращі результати на основі узгодженої діяльності людей.

Предметом науки управління виступають процеси та явища певних систем, які покликані щось виробляти або надавати певні послуги. Управління стало наукою тому, що почало вивчати ці системи та формувати на підставі

узагальнення різні теорії щодо ефективності спільної діяльності людей, досягнення спільних цілей, високих результатів, взаємодії керівної та керованих підсистем. Теорія науки управління являє собою узагальнення рішень типових професійних проблем, висновки, які ґрунтуються на систематизації наявних знань та пошуку нових підходів та удосконалення діяльності.

Модель управління, зазначає М. Мартиненко, зумовлюється ментальним рівнем керівника, рівнем його освіти, професійної підготовки, досвідом роботи, обізнаністю щодо сучасних ефективних технологій та прийомів управління, сферою його повноважень тощо [3].

У вузькому значенні менеджер – це організатор діяльності. Він повинен:

- Зробити працівників здатними до спільної діяльності, забезпечити ефективність та результативність спільних зусиль.

- Організувати контроль за діяльністю персоналу, розробити систему оцінювання результатів діяльності та визначитись із стимулами.

- Сприяти подальшому професійному зростанню персоналу, виявленню талантів; формувати кадрову політику; готувати керівний резерв.

- Нести персональну відповідальність за справи.

- Стимулювати персонал до взаємодії, створювати сприятливий мікроклімат у колективі.

- Створювати умови для результативної роботи, ефективно використовувати ресурси організації.

Економічні, виробничі, соціальні та інші завдання менеджер вирішує, впливаючи на людей, які повинні безпосередньо ці завдання розв'язувати. А отже, характер праці менеджера визначається керівною роботою, тобто управлінням кадрами.

Успіх менеджера залежить від ефективності реалізації концептуальних основ управління. Відомі класики менеджменту – Майкл Мескон, Майкл Альберт, Франклін Хедоурі, Пітер Дойль, Девід Бодді, Роберт Пейтон та ін. – визнають менеджмент як теорію та практику ефективного управління та виокремлюють три основні концепції: процесуальний, системний та ситуаційний підходи до управління:

- Процесуальний підхід розглядає управління як неперервну серію взаємопов'язаних функцій.

- Системний підхід ґрунтується на теорії систем.

- Ситуаційний підхід концентрується на тому, що ефективність методів управління зумовлюється конкретними ситуаціями.

У наш час спостерігаються такі тенденції, характерні для сучасного менеджменту, як:

1. Відмова від класичних принципів менеджменту, що пов'язуються із впливом управління на внутрішні фактори організації. Замість цього збільшується увага до проблем адаптації, гнучкості до постійно змінюваних умов зовнішнього середовища, що зумовлюють підвищену напругу менеджера.

2. Орієнтація нової парадигми управління на роль людини в організації:

- a) самого керівника, його стилю поведінки, лідерства, авторитету,

професіоналізму;

б) персоналу: мотивів, цінностей, рівня компетентності, організаційної культури.

Отже, нова управлінська парадигма приділяє значну увагу таким чинникам, як лідерство і стиль керівництва, високу кваліфікацію менеджера і управлінську культуру, розвиток соціально-психологічних функцій управління, здатність до мотивації та створення сприятливих взаємовідношень у трудовому колективі.

Нові підходи до управління знайшли відображення у принципах ефективності:

- доброзичливе ставлення менеджерів до персоналу, реалізація технік коучингу;

- відповідальність менеджерів за ефективні комунікації (горизонтальні і вертикальні, внутрішні та зовнішні);

- створення в трудовому колективі атмосфери відвертості, чесності, довіри, сприятливого соціально-психологічного клімату;

- сприяння реалізації талантів і здібностей працівників та їхнього прагнення до вдосконалення;

- цілеспрямоване формування іміджу та репутації організації;

- розвиток корпоративної культури організації.

У подальшому прогнозується збільшення ролі менеджменту. Це зумовлено необхідністю забезпечення гідної життєдіяльності людей, незважаючи на підсилення конкуренції, виснаження ресурсів, міграції населення тощо. Якість вирішення подібних проблем буде визначатись станом наукового управління. Основою менеджменту повинна стати антропологічна компетентність керівників. Оновлена модель менеджера містить такі складники: глобальний стратег, реалізує наукові засади управління, лідер з розвинутими харизматичними якостями; новатор, який володіє інноваційними технологіями управління та продукує їх сам [2].

Вище зазначене передбачає:

- професійний підхід під час здійснення добору та призначення менеджерів;

- професійну підготовку компетентних менеджерів, формування управлінців нової генерації, здатних мислити і діяти системно, у тому числі – у кризових ситуаціях, приймати управлінські рішення в будь-яких сферах діяльності, ефективно використовувати наявні та знаходити нові ресурси для розвитку закладів освіти;

- запровадження нових ефективних форм підвищення кваліфікації менеджерів.

Список літератури:

1. Мармаза О. І. Основи теорії менеджменту : навч.-метод. посіб. Харків : Планета-Прінт, 2015. 139 с.

2. Мармаза О. І. Управління закладом освіти у контексті наукового менеджменту. *Розвиток системи управління закладом освіти : матеріали Всеукраїнської науково-практичної онлайн-конференції*; [за заг. ред. проф. Р. Черновол-Ткаченко, проф. О. Мармази, доц. О. Гречаник]. Харків : С. 186-192.

3. Мартиненко М. М. Основи менеджменту : підручник. Київ : Каравела, 2005. 496 с.
4. Хміль Ф. І. Основи менеджменту : підручник. Київ : Академвидав, 2003. 608 с.